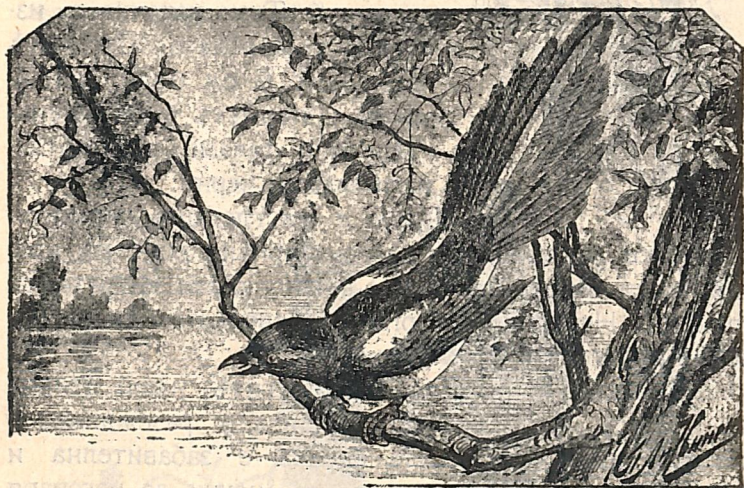


градина, и вмѣсто веселитѣ птичи пѣсни въ опустѣлата градина се чува само сухото църкане на тѣзи свраки.

Чуждитѣ гнѣзда безжалостно съсипва, а своето разбойнишко племе свраката пази като очитѣ си. Свраката си прави гнѣздо въ гората на високо дърво, въ потайно мѣсто, покрива го отъ горѣ съ бодливи клончета и само отъ едната му страна оставя свободенъ входъ. Тя внимателно и тихо прилита къмъ гнѣздото си и се оглежда, кога излиза отъ



него. Затова и рѣдко се отдава нѣкому да прослѣди свраката; мжно се открива нейното гнѣздо, като на всѣки крадецъ. Родителитѣ-свраки нежно обичатъ своитѣ дѣца-сврачета и грижливо ги пазятъ безъ да ги напуснатъ до самата есенъ. При нужда не желятъ себе си, за да ги защитятъ.

Зимѣ свраката живѣе около хората: на двора и хармана, на улицата и бунището си търси храна.

Свраката е селска птица. Тази хитра и страшлива птица не обича голѣмитѣ и шумни градове.